NOORD-BRABANDER.

NOMMER 102 **'S BOSCH.** **DONDERDAG, 25 AUGUSTUS 1831.**

Nederlanden.

WIJ WILLEM, ENZ.

In aanmerking nemende, dat de kadastrale schattingen, in al de noordelijke provincien des rijks, thans dien graad van vordering hebben bereikt, dat weldra, voor verre het grootste gedeelte, tot het houden der kantonnale vergaderingen zal kunnen worden overgegaan;

Gezien art. 33 der wet van den 15 september 1807, titel X, houdende bepaling, dat de prefect, op het rapport van den directeur der belastingen, en na ingenomen advijs van den raad van prefectuur, moet beslissen, omtrent de bezwaren door de kantonnale vergaderingen tegen de kadastrale begrootingen ingebragt;

Gezien ons rescript van den 4 september 1828, n°. 41, volgens hetwelk, met betrekking tot het uitbrengen van het advijs in gezegd art. 33 bedoeld, de voormalige raden van prefectuur zullen vervangen worden door de provinciale gedeputeerde staten en de gouverneurs der provincien, na het bekomen van dat advijs, de beslissing zullen nemen, welke bij dat art. aan de prefecten was opgedragen;

Gezien art. 9 van ons besluit van den 22 junij 1826, n°. 108, betrekkelijk het voorzitterschap bij de kantonnale vergaderingen en de beraadslagingen der gedeputeerde staten, na den afloop derzelve;

Gelet op ons besluit van den 4 november 1826, n°. 127, houdende instelling der posten van hoofd-inspecteurs en van buitengewone inspecteurs van het kadaster, van welke, ingevolge art. 14 van dat besluit, de eerstgemelden bijzonder gelast zijn, om door eigene leiding en toezigt, alsmede door onderlinge raadpleging, het behoud van de noodige evenredigheid tusschen de schattingen van de aan elkander grenzende provincien hunner afdeeling te verzekeren; terwijl aan laatstgemelden bepaaldelijk de zorg is opgedragen, voor het daarstellen eener algemeene evenredige gelijkheid, tusschen de begrootingen der huizen, fabrijken, trafijken en andere gebouwde eigendommen, zoo in de steden als in de landelijke gemeenten, daarbij, vooral wat de huizen betreft, zoo veel doenlijk, en met inachtneming der plaatselijke omstandigheden, algemeene tarieven tot rigtsnoer der gezegde begrootingen nemende;

Overwegende, dat het ter grondige beoordeeling van de bezwaren, welke door de kantonnale vergaderingen, in verschillende provincien gehouden, tegen de voorloopig door de ambtenaren van het kadaster vastgestelde begrootingen, worden ingebragt, en welke de strekking hebben, om eene algemeene of gedeeltelijke wijziging derzelve te erlangen, niet voldoende is, die begrootingen en bezwaren op zich zelve te beschouwen, maar dat daartoe onvermijdelijk noodig is, de begrootingen van een kanton met die der aangrenzende kantons en *provincien*, op nieuw te vergelijken en de bezwaren zelve aan elkander te toetsen, daar bij gebreke van dien, schijnbare gronden tot beslissingen zouden kunnen leiden, waardoor de wenschelijke en noodige eenparigheid, welke men met aanwending van alle mogelijke middelen en voorzorgen tusschen de begrootingen, zoo der gebouwde als der ongebouwde eigendommen, in alle gedeelten des rijks, heeft trachten daar te stellen, zou kunnen worden verbroken, en bij gevolg het doel om de grondbelasting over de gezamenlijke provincien in eene juiste en evenredige gelijkheid om te slaan, worden gemist;

Overwegende, dat het, ter volledige verzekering van de beoogde eenparigheid doelmatig voorkomt, niet alleen den inspecteur van het kadaster in de provincie, welke ten deze, overeenkomstig onze besluiten van 16 september en 6 december 1825, n° 110 en 163, den voormaligen directeur der belastingen vervangt, te hooren, maar ook deszelfs ambtgenooten in de aangrenzende of andere provincien, en niet minder de hoofd- en buitengewone inspecteurs van het kadaster, uit hoofde van de bijzondere verpligting, welke ten deze op hen rust, te raadplegen, ten einde de gouverneur, alvorens door hem omtrent de bezwaren der kantonnale vergaderingen worde beslist, al die inlichtingen bekome, welke strekken kunnen om het al of niet gegronde dier bezwaren met de noodige kennis van zaken, en met volkomene overtuiging, te beoordeelen en dien overeenkomstig, met in het ooghouden van het algemeen belang van het rijk, eene beslissing te nemen;

Gezien het rapport van onzen staatsraad, administrateur van de registratie, het kadaster en de loterijen, van den 29 april n° 10;

Den raad van state gehoord, (advijs van den 3 junij 1831, n° 9);

Gelet op het nader rapport van onzen voornoemden staatsraad, administrateur, van den 14 daaraanvolgende n° 1;

Den raad van state nader gehoord, (advijs van den 29 julij 1831, n° 8),

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. De gouverneurs der Noordelijke provincien zullen de noodige maatregelen nemen, ten einde tot het houden der kantonnale vergaderingen voor de kantons, waarin de kadastrale werkzaamheden daartoe den vereischten graad van vordering hebben bereikt, ten spoedigste kunne worden overgegaan.

Art. 2. In de gevallen dat door de kantonnale vergaderingen, geroepen tot het onderzoek van de voorloopig door de ambtenaren van het kadaster vastgestelde begrootingen der gebouwde en ongebouwde eigendommen van een kanton, eene algemeene of gedeeltelijke wijziging dier begrootingen wordt voorgedragen, zal de gouverneur der provincie, na bekomen rapport van den inspecteur van het kadaster en na ingenomen advijs der gedeputeerde staten, alvorens te beslissen, al de ter zake betrekkelijke stukken aan het hoofdbestuur van het kadaster doen toekomen, ten einde omtrent de voorgestelde veranderingen het advijs in te nemen der vergadering, welke door hetzelve tot dat einde zal worden bijeengeroepen.

Art. 3. Gezegde vergadering zal, behalve uit de hoofd- en buitengewone inspecteurs van het kadaster, zijn zamengesteld uit den inspecteur van het kadaster der betrokkene provincie en uit ten minste vier van de overige inspecteurs, bij voorkeur van de daaraangrenzende provincien. Dezelve vergadering zal bijeenkomen, wanneer ten minste een vierde der kantonnale vergaderingen zal belegd zijn, en alsdan alle gerezene bezwaren in dezelfde zitting onderzoeken, zonder voor die werkzaamheden, voor die eerstemaal, meer dan vier weken te besteden.

Ingeval die vergadering vinden mogt, dat de in de kantonnale vergaderingen geopperde bezwaren van dat gewigt zijn, dat zij niet zonder nadere bepaalde inlichtingen, met volle overtuiging uitspraak kan doen, zal dezelve eene commissie uit haar midden ter plaatse zelve zenden, om de bezwaren te onderzoeken.

De gouverneur der provincie, met wien zij zal raadplegen, zal aan die commissie een of meer leden der provinciale staten kunnen toevoegen.

Art. 4. Na bekomen gemotiveerd advijs van genoemde vergadering, zal onze staatsraad, administrateur van het kadaster, zich daarmede vereenigende, hetzelve ter kennis brengen van den gouverneur, ten einde dezen daardoor in staat te stellen, om, met voldoende kennis van zaken en in het ooghouding van het algemeen belang, krachtens deszelfs wettelijke bevoegdheid tot beslissing, tot de bepaalde vaststelling van de kadastrale begrootingen der onderscheidene eigendommen in de gemeenten van het kanton te kunnen overgaan.

Afschriften dezes zullen worden gezonden aan onzen staatsraad, administrateur van de registratie, het kadaster en de loterijen, ter uitvoering, mitsgaders aan onzen minister van finantien, en aan den raad van state tot informatie.

Gegeven te 's Gravenhage, den 9 augustus des jaars 1831, van onze regering het achttiende.

(*Geteekend*) WILLEM.

Van wege den Koning,

(*geteekend*) J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.

's HERTOGENBOSCH, 24 *Augustus.*

DAGORDER.

Hoofdkwartier Eindhoven, 20 augustus 1831.

Bij het terugkeeren van het Nederlandsche leger in de stellingen, die het nog op den 1 augustus bezettede, moet ik nog eenmaal mijne erkentenis betuigen voor de vaardigheid en juistheid, waarmede alle mijne beschikkingen en bevelen zijn uitgevoerd.

Ik moet mijnen dank herhalen voor den standvastigen ijver, waarmede alle vermoeijenis en ongemak in dezen korten, doch strengen veldtogt is gedragen.

De Koning, geheel Nederland, en zelfs buitenlandsche volken laten regt weervaren aan dien edelen geestdrift en deugdzame gezindheid, die eenen nieuwen glans verspreidt over Hollands ouden naam.

Steeds volvaardig in het beloonen van verdiensten, doet de Koning mij weten, dat uit het metaal der kanonnen, die op den vijand zijn veroverd, eerepenningen zullen geslagen worden, welke de borst zullen versieren van mijne brave wapenbroeders.

Voorzeker zal dit nieuw bewijs van 's Konings innige tevredenheid bij geheel het leger blijdschap verwekken. Niet minder heugelijk zal aan allen de tijding zijn, dat de Koning, als een hartelijk vader van zijn volk, zich binnen weinige dagen in hun midden wil begeven, om die brave soldaten, schutters en vrijwilligers terug te zien, die hem, eene maand geleden, de verzekering gaven van hunne getrouwheid en liefde; eene verzekering, die zij op het veld van eer met hun bloed hebben bezegeld.

Maar dat geheel het leger op éénen week marschvaardig was en krijgstucht en wapenhandel kende, dat heeft het te danken aan de onvermoeide zorgen van mijnen geliefden broeder, den admiraal en kolonel-generaal. Daarom heeft de Koning, op mijne voordragt, terstond besloten de groote verdiensten van den admiraal en kolonel-generaal, die mij steeds behulpzaam was en aan mijne zijde streed, te beloonen met het Groot-kruis der Willems-orde. Uw dankbaar gevoel voor hetgeen gij aan hem verschuldigd zijt, is mij ten waarborg, hoe welgevallig u allen het besluit des Konings is. Het wordt daarom bij deze dagorder aan het leger medegedeeld.

De opperbevelhebber van het leger,
WILLEM, *prins van Oranje.*

— Het groote hoofdkwartier van Z. K. H. den prins van Oranje is van Eindhoven naar Tilburg overgebragt. De hoofdkwartieren zijn als volgt: 1ste divisie, te Breda; 2de divisie, te Oirschot; 3de divisie, te Eindhoven; de 1ste brigade kavallerie is gevestigd te Oosterhout; de 2de brigade, te Eindhoven en omstreken; de divisie infanterie, onder bevel van den luitenant-generaal *Cort Heyligers*, te St. Oedenrode en omstreken.

— Den 18 dezer heeft Z. K. H. prins *Frederik* der Nederlanden een zeer onverwacht bezoek in de vesting Maastricht afgelegd. Dezelve is aldaar onder het gebulder van het geschut door den opperbevelhebber der vesting met deszelfs staf, en door de stedelijke regering ontvangen geworden.

Na over de bezetting eene wapenschouw gehouden, en het korps officieren, de burgerlijke kollegien en de geestelijken der verschillende gezindten ontvangen te hebben, is Z. K. H. in den namiddag over Bilsen naar Hasselt terug gekeerd.

— Met voorkennis van Z. M., is door het departement van binnenlandsche zaken aan heeren curatoren der rijksinstellingen voor het hooger onderwijs eene aanschrijving gedaan, houdende uitnoodiging, om de hervattingen der akademische lessen, voor het aanstaande akademiejaar, eerst te doen plaats hebben op maandag den 3 october aanstaande.

— Men meldt uit 's Gravenhage van den 21 dezer:

Z. M. zal op woensdag den 24 dezer, des namiddags ten half twee ure, eene groote audientie in gala verleenen, ten einde de komplimenten van felicitatien te ontvangen, ter gelegenheid der verjaring van Hoogstdeszelfs geboortedag. De gewone woensdagsche audientie zal dienvolgens ditmaal geen plaats hebben.

— Heden is de 59e verjaardag van Z. M. den Koning alhier met het uitsteken der vlaggen op de publieke gebouwen, het luiden der klokken, het spelen der beide karillons en het houden eener groote parade van het garnizoen gevierd geworden; gisteren is van wege de edel achtbare heeren burgemeester en wethouders eene uitnoodiging aan de ingezetenen gedaan om bij deze gelegenheid heden avond hunne huizen te verlichten; men ziet reeds toebereidselen maken om dezen gedenkwaardigen dag luisterrijk te vieren.

— Z. M de Koning wordt, naar men verneemt, tegen aanstaanden zondag binnen deze vesting verwacht en zal zich van hier naar het leger begeven, ten einde Hoogstdeszelfs bijzondere tevredenheid over den laatsten veldtogt te betuigen.

— Namens het collegie van regenten over de godshuizen binnen deze stad, zijn wij verzocht het volgende te plaatsen.

»De uitnoodiging door dames regentessen van het burger gasthuis, aan de welwillendheid onzer stad- en landgenooten gedaan, is niet onbeantwoord gebleven.

Zoo aan de huizen van gezegde dames als aan de hospitaalmeesters in het zieken-gasthuis zijn, behalve datgeen, hetwelk aan Z. E. den heer luitenant generaal *Vermasen* en aan den heer chirurgijn-majoor *van der Velde* gezonden is, verscheidene partijen pluksel, zwagtels en verband-linnen ontvangen, als van de dames en jonge jufvrouwen *H. de Jong*, *van Blarkom*, *Kersteeg*, *Moonen*, *van Poor*, *van Vugt*, *Chevalier*, *Tret*, *van Roosmalen*, *Sopers*, *Meyer*, *van der Linden*, *Ormie*, *ten Oever*, *Liefrink*, *Verster*, *Keer*, *van Heeckeren*, *Keukenschrijver*, *Klosner*, *Ganderheyden*, *van Haeften*, *van der Schuit*, *van Hement*, *de Koogd*, *van Bommel*, *van der Pas*, *Linsen*, *Arkensteyn*, *van Ertryk*, *de Bergh*, *Dupper*, *van der Schoot*, *Buys*, *Hofman*, *van de Wal*, *van Griensven* en van een aantal anderen, alle binnen deze stad, die verzocht of verkozen hebben hunnen naam niet op te geven, doch waarvan behoorlijke aanteekening is gehouden, alsmede van de heer *Martini*, te Vught; mevr. *Piepersberg*, te Vught; de freules *Martini*, te Vught; mevr. *van der Kolff*, te Vught; mevr. *de Smeth van Deurne*; de heer *de Waal*, te Engelen; mevr. *van Dorp*, te Veghel; mevr. *Schmidt* en jufvr. *van Bockholt*, te Rooij; mevr. *A. J. J. H. Verheyen*, te Boxmeer; mevr. *van Utenhoven*, te St. M. Gestel; mevr. *van Randwyk*, te Arnhem; mevr. *van Woelderen*, te Veghel; de heer *Rynbende*, te Schiedam; van eene engelsche school te Rotterdam; van V. O. aldaar twee pakken; mevr. *Mauritz*, te Nijmegen, de heer *Nedermeyer van Rosenthal*, namens eene commissie te Arnhem; de heer *Rynders*, namens eenige menschenvrienden, te Amsterdam; vier aanzienlijke bezendingen van de heeren burgemeesters der gemeenten Zalt-Bommel, Heusden, Helvoirt, Waalwijk, Capelle, Sprang, Emminkhove, Almkerk en Leerdam; door de heeren gebr. *van Cleef* en *P. C. van Stade*, te 's Hage en nog van onderscheidene plaatsen, die met de stoomboten en voertuigen zijn aangebragt.

Bij onderscheiden bezendingen waren andere voorwerpen ter ververschíng gevoegd, waarvan afzonderlijk opgave zal worden gedaan.

Deze milde bijdragen hebben niet anders dan zeer welgevallig bij het collegie van regenten en regentessen van de godshuizen kunnen wezen, als zijnde het benoodigde van pluksel en verband-linnen zeer groot, en hetzelve zoude moeijelijk tegen betaling te verkrijgen zijn.

Het getal der gewonden, die alhier verpleegd worden, bedraagt ruim 350 personen, doordien meest alle die hun bloed op het veld van eer, onder de aanvoering van onzen dapperen Kroonprins, gestort hebben, op deze stad zijn vervoerd en niet verder werden verzonden.

De menschlievende zenders worden bij deze voor hunne belangstelling in het lot van die brave strijders eene opregte erkentenis toegewijd.

— Sedert het begin der *cholera* te St. Petersburg tot den 3 augustus des morgens, bedroeg het geheel getal zieken 8,229, overledenen 4,243; en op den 5 daaraanvolgende 's morgens, 8,323 zieken en 4,290 overledenen; te Riga zijn tusschen den 13 en den 14 wederom 15 personen ziek geworden; 17 genezen, en 3 overleden; den 15 zijn 18 ziek geworden, 21 genezen en 2 overleden; er waren nog 127 zieken, waarvan 67 beter werden.

— [Plaatsgebrek heeft ons verhinderd de volgende belangrijke proclamatie vroeger te plaatsen; daar wij altijd gewoon zijn alle officiele stukken zoo veel mogelijk op te nemen, ten einde die altijd in dit dagblad zouden kunnen gevonden worden, zoo deelen wij het navolgende, hoezeer reeds in onderscheidene dagbladen geplaatste stuk thans mede.]

«POLEN!

»Onze afkondiging van 17 december heeft u onze bedoelingen bekend gemaakt. Deze zijn tot nog toe miskend geworden. Uw souverein bood u daarbij de middelen aan, om eene oogenblikkelijke dwaling, door eenen spoedigen terugkeer tot uwen pligt, weder goed te maken. Wel verre van aan zijne stem gehoor te geven, hebt gij integendeel het oor geleend aan de trouwelooze inblazingen van eenige eerzuchtigen, die met het lot der volken spelen. Deze ellendigen hebben elke verzoening onmogelijk willen maken, zij hebben u tot handelingen aangespoord, die u aan een onherroepelijk gevaar moesten blootstellen, en den weg der vergiffenis voor altijd voor u sluiten; zij hebben uwen Koning bedoelingen toegeschreven, waaraan hij nooit gedacht heeft.

»Inmiddels is een bloedige en hardnekkige strijd ontstaan. Schrikkelijke rampen hebben uw vaderland verwoest. Duizende uwer dapperen zijn gevallen als het offer eener rampzalige verblinding

»Doch de goddelijke voorzienigheid heeft niet gewild, dat de eerzuchtige ontwerpen dergenen, die uw bloed en de schatten van uw land verspillen, zouden worden uitgevoer komen. Reeds zijn die gewesten des rijks, zoo zij tot den opstand trachten aan te zetten, tot de orde en gehoorzaamheid teruggekeerd. De benden, bestemd om aldaar onrust en verwoesting te verbreiden, zijn vernield of op vreemden bodem gejaagd geworden. De tot derzelver bestrijding afgezonderde legerscharen zullen thans het hoofdleger versterken, dat den Weichsel, dien gij als een onoverwinnelijk bolwerk beschouwdet, overschreden heeft. Het zelve rukt op Warschau aan. Een nieuwe strijd wacht u, die allen dan nadeelige gevolgen kan hebben.

»In dezen beslissenden oogenblik rigten wij nog eenmaal woorden des vredes en der zachtmoedigheid tot u Mogt gij die thans meer dan destijds behartigen. Degenen, die u in hunne misdadige ontwerpen verwikkelen, en u in hun eigen verderf medeslepen wilden, trachten u te overtuigen, dat gij slechts te kiezen hebt tusschen eenen wanhopigen dood en kastijdingen of ballingschap. Slaat geen geloof aan zulke hatelijke inblazingen. De gebeurtenissen, welke plaats gehad hebben, hebben u den weg der redding niet afgesneden. Keert tot uwen pligt terug; laat opregtelijk alle misdadige bedoelingen varen; dan zijn wij nog bereid, u in genade aan te nemen. De vaderlijke gezindheid, die ons op den 4 Junij een besluit tot kwijtschelding deed nemen, zal ook verder onze handelwijze ten uwen aanzien bestieren. Maar slechts eene spoedige en onvoorwaardelijke onderwerping kan u regt daarop geven.

Gegeven te Zarskojeselo, 29 Julij 1831.

(Get.) NICOLAAS.

De Minister Secretaris van Staat,

Graaf S. GRABOWSKI.

Pruissen.

BERLIJN 18 *Augustus*.

De laatste berigten van Warschau zijn van den 8 dezer. Omtrent de verrigtingen der beide legers schenen men aldaar in het onzekere. Den 6den meende men van des ochtends ten vier ure eene geweldige kanonnade gehoord te hebben in de omstreken van Szyrmanowo en de Pisia, en men maakte hieruit op, dat men slaags geraakt was. Men verhaalde, dat de generaal *Sierawski* gesneuveld was en de Russen reeds in Mszezonow en Tarczijn stonden. Dit werd evenwel in de nieuwsbladen tegengesproken, welke verzekerden, dat tot laat in den avond derwege geene berigten ontvangen waren. Vervolgens liep er een gerucht, dat den 7 een veldslag geleverd was nabij Lowicz of Sochaczew, doch ook hieromtrent had men geene tijding. Ondertusschen zag men dagelijks eenen beslissenden slag te gemoet. De russische troepen, onder den generaal *Golowin*, kwamen uit Podlachien en naderden de hoofdstad weder. Den 6 had die bevelhebber zijn hoofdkwartier in Kaluszijn.

— Een berigt uit Kolo, van den 11 dezer, behelst het volgende: «Sedert eenige dagen bevindt zich een russisch corps geheel in de nabijheid van deze plaats, en er zijn geene poolsche troepen overgebleven, welke hetzelve zouden kunnen verhinderen, om de stad te bezetten. Het gedrag der Russen is geheel tegen verwachting, daar nergens repressailles worden genomen, en de rustige ingezetenen in geenen deele verontrust worden.»

Uit Waarschau wordt den 9 augustus gemeld, dat de veldmaarschalk *Paskewitsch* twee korpsen, enkel uit kavallerie bestaande, naar de wojowodschappen Massovie en Kalisch heeft afgezonden. Zij hebben verscheidene stukken van de rijdende artillerie bij zich.

De Poolsche generaal *Jankowski* is van verraad vrijgesproken; maar hij moet zich nog, wegens zijne laatste krijgsverrigtingen, voor den krijgsraad verantwoorden.

Frankrijk.

PARIJS 18 *Augustus*.

Het antwoord van den Koning op het adres van de kamer der afgevaardigden (*zie ons vorig nommer*) luidt als volgt:

Mijne heeren de afgevaardigden!

Ik ondervind een levendig genoegen van, in het adres, dat gij mij aanbiedt, de uitdrukking weder te vinden der gevoelens, welke gij mij bij de opening dezer zitting hebt betuigd. Deze overeenstemming van gevoelens en wil, welke de gelijke werking van alle staatsmagten verzekert, voorspelt Frankrijk die gelukkige toekomst, welke alle ongerustheid zal doen bedaren en het publiek vertrouwen bevestigen.

Eerst sedert gij vergaderd zijt, heeft de onverwachte inval van het hollandsch leger in Belgie mij doen besluiten, om on-

middellijk een leger te verzamelen, ten einde den Koning der Belgen bij te staan en die natie, welke ons, uit zoo velen hoofde, dierbaar is, die hulp toe te brengen, welke zij zoo dringend noodig had. Deze beweging is met eenen volkomen goeden uitslag bekroond geworden. De Koning van Holland heeft alle vijandelijkheden met ons vermeden, en zijn leger trekt in dit oogenblik op hollandsch grondgebied terug.

Ik hoop, dat ons leger weldra insgelijks in Frankrijk zal kunnen terug trekken, en zal, zoodra ik, met algemeen overleg en met toestemming der Mogendheden, welke, even als ik, de onafhankelijkheid en de neutraliteit van Belgie gewaarborgd hebben, verzekerd zal zijn, dat onze terugtogt Belgie niet aan nieuwe aanvallen zal bloot stellen, hetzelve terug roepen. Het is mij aangenaam, te ontwaren, dat gij den ijver waardeert, van welken mijne zonen bij deze gelegenheid bewijzen gegeven hebben, als ook den drift, waarmede zij in het vuur des legers gedeeld hebben, toen het zich vlaide, dat het vaderland zijne diensten noodig had.

Ik dank u voor het vertrouwen, dat gij mij betuigt. Mijn gouvernement zal, sterk op uwe medewerking, de oproerigen, die zich nog binnen 's lands mogten bewegen, weten te bedwingen en zal bij voortduring onze buitenlandsche betrekkingen zoodanig regelen, dat de vrede gehandhaafd zal blijven, zonder dat ooit, noch de nationale eer, noch de wezenlijke belangen van Frankrijk gekrenkt zullen worden.

— In den *Moniteur* van gisteren wordt het volgende gelezen: «Men verzekert dat een *gedeelte* van ons leger in Frankrijk zal terug komen, zoodra het belgisch grondgebied geheel door het hollandsch leger zal ontruimd zijn.

— De burggraaf *de Chateaubriand* wordt alhier terug verwacht.

— Men schrijft van Belgrado, onder dagteekening van den 22 julij, dat de opstandelijke beweging zich in Bosnie meer en meer verspreid, en dat men van *Nizza*, van den 12 julij vernomen heeft, dat een eerste korps Bosniers, van 15,000 man op marsch is naar Scutari en zich binnen korten tijd met Mustapha-Pacha zal vereenigen. Dit corps heeft op zijnen weg de stad Ipechi, waarin zich een turksch garnizoen van 3000 man bevond, stormenderhand ingenomen; een tweede bosniesch corps van 8,000 man, is te Novi-Bazer, en een derde van 6,000 man te Dizmeze. Deze aanmerkelijke onderstand stelt den pacha van Scutari in staat om den aanval tegen den groot-visier te hervatten.

Van den 19.

De Keizer don *Pedro* en de Keizerin, dona *Maria* worden morgen te Calais verwacht. H. H. M. M. moeten het kasteel van Mendon komen bewonen. Men verzekert dat zij verscheiden maanden in deze schoone residentie zullen doorbrengen.

— Mevrouw de gravin van St. Leu, die onlangs te Calais is aangekomen, begeeft zich met eene paspoort van den ambassadeur van Frankrijk te Londen, naar Zwitserland.

— De aartshertogin *Maria Louisa* heeft het voorbeeld van den paus gevolgd, door hare eerste gestrengheid tegen de opstandelingen te matigen. Zij heeft bevel gegeven om den loop der procedures tegen diegenen, welke onder het muitende gouvernement bedieningen hebben aangenomen, te staken, mits zij de daarstellers of hoofdzakelijke bewerkers van den opstand niet zijn.

— De *Diario di Roma* verklaart voor valsch en verzonnen, eene gewaande circulaire, door den kardinaal *Bernetti* aan de pauselijke autoriteiten gezonden, bij gelegenheid van het terugtrekken der oostenrijksche troepen, en door den *Constitutionnel* in zijn nommer 203 medegedeeld. Dat blad voegt er bij, dat het den dader van eene zoo onbeschofte beschuldiging, volgens de uiterste gestrengheid der fransche wetten hoopt gestraft te zien.

— Men schrijft uit Berlijn van den 11 augustus het volgende: «Men meldt officieel dat de *cholera* zich den 4 dezer in het dorp van Sadtke, op den steenweg tusschen Nackel en Wirsitz gelegen, geopenbaard heeft, en dat er, den 7 dezer, 21 personen door waren aangetast: acht daarvan waren gestorven.

Een tweede accident van *cholera* heeft zich te Bromberg geopenbaard. De aangetaste persoon was eene vrouw, die gemeenschap had gehad met den soldaat, die er aan gestorven was: zij woonde in de voorstad van Torn, in eene der omsingelde huizen. Zij is spoedig overleden.»

— Achter het hoogaltaar der kerk *Notre Dame*, alhier, waren twee schoone standbeelden van *Lodewyk XIII* en *Lodewyk XIV*, knielende voorgesteld, ter gedachtenis van de gelofte van den eersten dier Koningen, welke gelofte door zijnen zoon vernieuwd is. Men weet niet aan wien deze twee standbeelden mishaagd hebben, maar men heeft dezelve doen wegnemen. Donderdag [illegible] in de kathedrale kerk, zonder dat iemand daarvan bewust was; zij dwongen de kannunniken om hun officie elders te celebreeren, en de standbeelden zijn niet meer op hunne plaats. Welke reden kan men voor eenen zoodanigen maatregel bijbrengen? Zouden die getuigenissen van de godsvrucht der beide monarchen eene ongodsdienstige eeuw gehinderd hebben? Maar men heeft geene vordering ten dezen opzigte in de dagbladen gezien, welke in de mogelijkheid zijn om aan het gouvernement te toonen, wat het te doen heeft. Geen schrijver, ten minste voor zoo verre ons bekend is, had zich over die standbeelden beklaagd. Het is dus een schadelooze beledinging en den godsdienst en de nagedachtenis der twee Koningen aangedaan. Maar nog meer te verwonderen is het, dat die belediging voor hen bewaard werd, onder de regering van eenen vorst van hunnen bloede, van eenen kleinzoon van *Lodewyk XIII*, van eenen achterneef van *Lodewyk XIV*. Verloochent die vorst zijne familie? Scheid hij van de geheele oude monarchie af? Wil hij met de grootste namen onzer geschiedenis niets gemeen hebben? Al wat men veronderstellen kan is, dat de vorst niet onderrigt is van het gene er is voorgevallen. Men kan zich met geene mogelijkheid verbeelden, dat hij er in zoude hebben toegestemd om dezen hoon zijne voorouders aan te doen.

— Een dagblad van Antwerpen, *l'Escaut*, meldde onlangs in een *post-scriptum*, dat de eerwaarde heer *Sterckx*, groot-vikaris van Mechelen en voorheen pastoor van Onze Lieve Vrouwe kerk te Antwerpen, tot aarts-bisschop van Mechelen benoemd was, en dat de depêches van Rome waren aangekomen. De dagbladschrijver voegde er bij dat de uitstekende hoedanigheden van dien geestelijken hem waardig maakten om zoo eenen belangrijken post te bekleden. Vele dagbladen hebben deze tijding herhaald, welke wij meenen reden te hebben om voor te vroegtijdig te mogen houden. De eerw. heer *E. Sterckx* is een zeer onderscheiden geestelijke. De omwenteling van Belgie veroorloofde hem zich geheel aan zijne nieuwe bedieningen over te geven, en de dood van den aartsbisschop liet hem nog meer invloed na. — Men kon voor den Stoel van Mechelen geene voor de belangen der katholijken gepastere keuze doen. Maar het is niet waarschijnlijk, dat de heilige Stoel reeds een besluit ten dezen opzigte genomen heeft. Het is te Rome de gewoonte niet om in zulke belangrijke zaken zoo driftig te werk te gaan, en er zijn, alvorens de openstaande zetels in Belgie te vervullen, nog vele punten te regelen. Het concordaat met Koning *Willem* gesloten is vernietigd, dat zij zoo; maar zullen de kapittels het regt van verkiezing hebben, of zullen zij een zeker getal kandidaten aan de keuze van den Paus aanbieden? Deze en eenige andere vragen zijn niet opgelost, en zullen onderhandelingen vorderen, welke nog eenigen tijd kunnen duren. Dit verklaart, waarom wij ons somtijds niet haasten om te spreken over tijdingen betrekkelijk de aangelegenheden van den godsdienst in Belgie, die in de dagbladen van dat land medegedeeld, die door de onzen herhaald worden, en die, zeer dikwijls, slechts geruchten en meer of min gewaagde gissingen zijn.

(*Ami de la Religion.*)

— Alle dagbladen deelen heden den volgenden brief mede:

Parijs 18 augustus 1831.

Mijnheer!

Eenige dagbladen hebben, met bedoelingen, welke wij niet willen onderzoeken, het publiek onderhouden over de ontmoeting, die tusschen de heeren generaals *Sebastiani* en *Lamarque* heeft plaats gehad. Wij achten het van onzen pligt te verklaren, dat die generaals, wier bloed met roem op de slagvelden gestroomd heeft, in deze omstandigheid, geenen minderen moed, noch mindere eer hebben aan den dag gelegd; en wij, getuigen, stellen ons borgen voor hetgeen wij hier verklaren.

Wij zijn, mijnheer, met de meeste achting,

JACQUEMINOT, THEOD. DE RUMIGNY.

Belgie.

BRUSSEL, 21 *Augustus*,

Onze Koning, overwegende, dat de bezetting der stad Maastricht door den vijand, der vergadering van kiezers in het distrikt van dien naam hinderlijk is, enz. heeft besloten, dat de kiezers, welke hun wezenlijk domicilie in het district Maastricht, op den regter oever van de Maas hebben, te Tongeren zullen bijeenkomen, alwaar het voorname bureau voor het geheele district zal worden opgerigt.

Bij een dergelijk besluit heeft de Koning bepaald, dat de kiezers van Luxemburg te Etch aan de Alzette zullen bijeenkomen.

Bij een ander besluit van den 19, worden de militaire divisien, waarin de provincien des Konings tot dusverre ingedeeld geweest zijn, afgeschaft; zullende de hoofd-, opper- en andere officieren, welke door deze afschaffing disponibel worden, eene andere bestemming bekomen. De kommandanten der provincien zullen, voor zoo verre hunne attributien betreft, onmiddellijk met het ministerie van oorlog correspondeeren.

— De baron *Dufailly* heeft zijne demissie gevraagd en bekomen; de generaal *Daine* en onderscheidene andere hoofd-officieren zijn in disponibiliteit gesteld.

— Aan het leger is uitgevaardigd de navolgende:

DAGORDER:

Z. M. heeft in den korten veldtogt, die plaats gehad heeft, met oplettendheid gade geslagen het gedrag der verschillende corpsen, die het leger van de Schelde uitmaken, hetwelk onmiddelijk onder zijne bevelen gestaan heeft.

Ik ben van wege hoogstdezelve belast ter kennis van het belgisch leger te brengen, dat de Koning zijne volle tevredenheid betuigt over de artillerie, die, door haren moed en dapperheid tegen over den vijand, door hare krijgstucht en goede orde in de marschen, kantonnementen en bivouacken, des Konings goedkeuring verworven heeft, waaromtrent ik mij geluk wensch de tolk te zijn.

De Koning prijst evenzeer de kavallerie, die, in alle omstandigheden, de bewegingen, die haar opgedragen werden, met [illegible] uitvoer gebragt.

[illegible] infanterie hebben zich ook onderscheiden en verlang zal eene dagorder de regementen of detachementen doen kennen, over welke Z. M. reden van tevredenheid kan hebben; maar niet alleen verkeeren in dit geval, en de infanterie in het algemeen behoort meer vaardigheid en geregeldheid in hare marschen te verkrijgen.

De hoofden van corpsen moeten zich bovenal er op toeleggen, om den grooten nasleep te verminderen, die in het gevolg van het leger de wegen opvulde, en, buiten voldoende redenen, de wagens met bagage overlaadde.

Brussel, 15 aug. 1831. — *De brigade generaal, chef van den generalen staf,* Const. d'Hane.

DAGORDER.

»Soldaten!

De schikkingen betrekkelijk het sluiten van den vrede, geven nog wel geene zekerheid dat wij de vijandelijkheden niet weder zullen moeten hervatten, echter veroorloven zij aan Z. M. u eenige dagen rust te gunnen, waaraan gij behoefte moet gevoelen.

»Onze vijand heeft ons onverhoeds en met eene groote overmagt aangetast; om hem op alle punten tegenstand te kunnen bieden, hebt gij veelvuldige en langdurige togten moeten doen, waarvan gij de vermoeijenissen met standvastigheid hebt gedragen.

»De Koning gelast mij, zijne tevredenheid daarover aan het leger te betuigen.

»Intusschen heeft in de gelederen van verscheiden regementen voetvolk niet altijd genoegzame orde geheerscht; het is dringend en noodzakelijk, dat dezelve hersteld worde. Z. M. beveelt aan allen, die hunne korpsen niet gevolgd zijn, zich onverwijld daarbij te vervoegen, en verwacht van uwe goede gezindheid, dat gij er allen uwe eer in zult stellen, om de krijgstucht stiptelijk in acht te nemen. Dat dan diegenen, die achtergebleven zijn, zich haasten om weder naar hunne vaandels terug te keeren, en dat allen, door zich in den wapenhandel en betrachting van goede orde te vervolmaken, zich in staat stellen, om nieuwe diensten aan het vaderland te bewijzen, indien hetzelve hunnen dienst op nieuw mogt noodig hebben.

De minister van oorlog,
Const. d'Hane.

ANTWERPEN, 20 *augustus.*

Tusschen onzen militairen gouverneur, den generaal *de Tabor* en den opperbevelhebber der citadel, den generaal *Chassé*, heeft eene correspondentie plaats gehad, omtrent de overstroomingen der landerijen op belgisch grondgebied. — De generaal *de Tabor* verzoekt daarbij, dat, door het bevel of de tusschenkomst van den generaal *Chassé*, het water van de landerijen in de provincie Antwerpen gelegen, moge afloopen, en voert daarbij aan, dat de bevelhebber der hollandsche magt te Sas van Gend, op het [illegible] gedaan aanzoek van den generaal *de Wauthier*, reeds bevel had gegeven, om den afloop van het water in de polders van Vlaanderen gemakkelijk te maken, terwijl hij daarbij voegt, dat door hunne wederzijdsche gouvernementen onderhandelingen omtrent dit punt waren aangeknoopt, en hij, van zijnen kant, bevel had gegeven tot het staken van alle werken, die overstroomingen over landen door de Hollanders bezet, konden veroorzaken. Waarop de generaal *Chassé* heeft geantwoord, dat hij terstond den generaal *de Tabor* de orders van het hollandsche gouvernement, te dezen aanzien zou kenbaar maken, welke hij dagelijks verwachtte. Willende echter, zoo veel van hem afhing, het lot der bewoners verzachten, had hij bevelen gegeven, om de overstrooming van de Schelde bij het *melkhuis*, te doen ophouden, en reeds den volgenden dag zou aan het herstellen van den zomerdijk worden gearbeid; het water in de *hobooksche*- en *kielsche broeken* kon alzoo, door het openen der hobooksche sluizen, van die landen afstroomen; ik hoop dat gij hierin mijne begeerte zult opmerken, om, zoo veel van mij afhangt, de rampen des oorlogs te leenigen, daar ik alzoo op mij neem, voor een zeker deel, de belangen van de verdediging der citadel op te geven. Wat betreft de overstroomingen van den linker Schelde oever, daar zij de gemeenschap met de citadel, door de batterijen van het noorderfort in gevaar gebragt, verzekeren, kan ik hierin niet voorzien, voor dat ik er het bevel toe heb gekregen, hetgeen ik u dan dadelijk kenbaar zal maken.

— De vloot van lord *Codrington* is weder te Porsmouth binnengeloopen.

Dezer dagen was men hier getuige van eene hoogst zeldzame en opmerkelijke gebeurtenis. De echtgenooten *Johannes van Rogg* en *Catharina Jongenelen* hadden het *vyf en zestigste* jaar van hun allezins gelukkig huwelijk bijna voleindigd, toen de man, welke sedert eenigen tijd ongesteld geweest was, op den 16 dezer, in den voormiddag, door een hevig toeval zijner ziekte werd aangetast, waardoor zijne getrouwe wederhelft, die op dat oogenblik nog in volkomen welstand, eenig huiswerk verrigtte, zoodanig getroffen werd, dat zij dadelijk de spraak en alle bewustzijn verloor, en reeds ten vijf ure des avonds, in eenen zachten dood ontsliep, in het 89ste jaar haars levens; terwijl haar echtgenoot den volgenden morgen ten vijf ure, haar in de eeuwigheid volgde, hebbende zijn 90ste jaar bijna voleindigd. Den 19 dezer ontving een en hetzelfde graf hunne stoffelijke overblijfsels en werd hunne lijkplegtigheid, in tegenwoordigheid hunner kinderen, kindskinderen en achter-klein-kinderen, volgens de gebruiken der R. K. Kerk, met staatsie gevierd, waarbij een hunner kleinzonen, de heer kapellaan *Hellemons*, in de lijkdiensten mede officieerde.

Rosendaal (distrikt *Breda*), 22 augustus 1831.

---

160. *** Getrouwd

H. D. LINDSEN, Orgelmaker
en
G. JURRISSEN.

Naarden,
22 *Augustus* 1831.

Vrienden en bekenden gelieven deze algemeene als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

BEKENDMAKINGEN.

BEURSPRIJS DER EFFECTEN.

Amsterdam, *den* 21 *Augustus.*

				gebl.
Nederl.	Werkel. Schuld. . . à 2½ pCt.		35¾ à 36¼	36 [illegible]/16
———	Renversalen.		9½ à 10	[illegible]
———	Kansbiljetten . . . . f		12½ à 13	12⅞
———	Recepis., geldl. 1830, à 5 pCt.		71¼ à 72	71½
———	Schatk. bilj., groote . » 6	»	80¼ à 81	80¾
———	Dito kleine à f 100 . » 6	»	88½ à 89	89
———	Dito dito à » 50 . » 6	»	à	
———	Vrijwillige Geldleening. » 6	»	77¼ à 78	77¾
———	Amortisatie Syndikaat. » 4½	»	56¾ à 57¼	57
———	Dito, dito . . . » 3½	»	45¼ à 45¾	45½
———	Anticipatie-billet. 1831 » 6	»	à	
———	Handel-Maatschappij . . » 4½	»	à	
Frankrijk.	Ins. op het gr. boek » 3	»	56¾ à 57¼	57¼
———	Certifikaten van dito . » 5	»	à	
Rusland	Bij *Hope* en C. . . . » 5	»	80¾ à 81¾	81½
———	Bij dezelfde 1828 en 29 » »	»	83½ à 84¼	84
Spanje	Cert. van insch. gr. boek » »	»	7½ à 8¼	8⁵/16
———	dezelfde te Amsterdam » »	»	41¾ à 42¼	42
Engeland	geconsolideerde . . » 3	»	81½ à 81¾	81½
Napels.	Certificaten		64½ à 64¾	64¾

Te 's HERTOGENBOSCH, bij de *GEBROEDERS LANGENHUYSEN*, drukkers en uitgevers.